

Faragó Sándor

1933-ban Budapesten született.

1955-ben Közgazdaságtudományi Egyetem közgazdász, majd 1960-ban statisztika és tanár szakán szerzett oklevelet, valamint az ELTE TTK alkalmazott matematika szakát végezte. 1968-1969-ben a franciaországi ASTEF-en ösztöndíjasként posztgraduális képzés után rendszerszervező képesítést kapott.

1955 és 1960 között a Központi Statisztikai Hivatalnál dolgozott, iparstatisztikai elemzéseket végzett.

1961-1963-ig a Beloiannisz Híradástechnikai Gyár statisztikai osztályát vezette.

1963-ban visszatért a KSH-ba és az Országos Ügyvitelgépesítési Felügyeleten volt osztályvezető.

1969 és 1982 között a SZÁMOK igazgatójaként dolgozott, ahol vezetésével jött létre Magyarországon az első széles tömegeket számítástechnikai szakemberré kiképező oktatási intézmény.

1983 és 1985 között a SZÁMALK-nál volt vezérigazgató-helyettes.

Részt vesz a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa (KGST) Statisztikai Állandó Bizottságban; 4 éven át vezetője a szocialista országok AIR (Automatizálási Irányítási Rendszerek) magyarországi oktatási bizottságának; programbizottsági tag az IFIP II. Oktatási Világkonferencia előkészítésében (1974-76.); 8 éven át tagja az NJSZT Elnökségének és Végrehajtó Bizottságának.

1986-1990-ig a Magyar Alumíniumipari Tröszt Szervezési és Számítástechnikai Igazgatóságán az igazgatói munkakört töltötte be.

1990-től számos magánvállalkozásban tanácsadóként, szakértőként dolgozott.

Munkásságáért több kitüntetésben részesült. Megkapta a Munka Érdemrend bronz, ezüst és arany fokozatát, a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozatát, a „Szocialista Kultúráért” kitüntetést, valamint a Neumann János emlékérmét.

Budapest, 2013.